

IN MEMORIAM P.J. Huub Kemp

We waren eigenlijk niet zo verbaasd toen we het overlijdensbericht zagen. De heer Kemp was al wat langer ziek en kon al geruime tijd niet meer deelnemen aan de activiteiten van het Natuurhistorisch Genootschap. Toch ging er wat door ons heen, toen we beseften dat de heer Kemp nooit meer aanwezig zou zijn bij de vergaderingen van Kring Maastricht.

P.J. Huub Kemp (voor ons altijd "mijnheer Kemp") was een van de trouwste leden van de Kring Maastricht. Slechts zelden ontbrak hij op de maandelijkse bijeenkomsten. En slechts zelden kwam hij daar naar toe zonder mededelingen over bijzondere waarnemingen die hij had gedaan. Altijd goed gedocumenteerd verhaalde hij dan over zijn grote passies: bomen, paddestoelen, vogels en weersverschijnselen. En om het de secretaris makkelijk te maken, had hij de essentie van zijn mededelingen altijd keurig op een klein briefje staan. Mijnheer Kemp had in sommige opzichten wat je zou kunnen noemen een encyclopedisch geheugen. Bij discussies over waarnemingen van anderen kon hij vaak aanvullingen geven op grond

van zijn eigen waarnemingen waarbij hij haast tot op de minuut nauwkeurig kon aangeven wanneer hij de betreffende waarnemingen had gedaan. En meestal voorzien van een beschouwing over de weersomstandigheden van dat moment. We zullen dat missen. Zijn kennis van bomen heeft mijnheer Kemp

BOMEN

*De bomen leven in het groot
en kaatsen de wolken door de luchten
boven hun huiden van twijgenrood,
bladerengroen en vruchten,
tot de wolken zich in de stormen wreken
en het grote leven der bomen breken.
Maar nu is het Nu-van-het-grootse-licht,
dat de grote sport met de wolken dicht.*

Pierre Kemp
21 juni 1953

enkele jaren ingebracht in de helaas alweer opgeheven Bomenstudiegroep van het Genootschap. Feilloos kon hij standplaatsen van alle bijzondere soorten bomen in Maastricht en een groot aantal parken in de regio noemen tijdens discussies over soorten, ondersoorten, (cultuur-)variteiten, enz. En daarbij

was hij een enthousiast verteller die een groot publiek kon boeien.

Ook was mijnheer Kemp een begaafd fotograaf. Vele keren boeide hij de leden van het Genootschap met schitterende opnamen van vooral bomen, paddestoelen en, wat maar weinigen hem na konden doen, weersomstandigheden en weersinvloeden. Mijnheer Kemp, zoon van de bekende Maastrichtse dichter Pierre Kemp (1886-1967), was de laatste actieve vertegenwoordiger van het "oude" Genootschap. Maar hij paste zich gemakkelijk aan aan de opvattingen van de huidige actieve en veel jongere generatie. Daarin ligt ook een deel van de goede herinnering die wij bewaren: mijnheer Kemp was vooral een vriendelijk mens met oprechte belangstelling in anderen die zijn interesses deelden.

Wij zullen mijnheer Kemp, die op 31 januari 70 jaar geworden was, missen en wensen zijn familie sterkte toe bij het dragen van dit verlies.

Namens Kring Maastricht
Douwe Th. de Graaf

VERENIGINGSNIEUWS

HET GENOOTSCHAP OP WEG NAAR 2000 (13)

"OVER HET VEILIG STELLEN VAN ARCHIEVEN"

Het Genootschap is een van de oudste natuurverenigingen van Nederland. Sinds haar oprichting in 1910 heeft het Genootschap zich bezig gehouden met natuurstudie en natuurbescherming. Een dergelijke vereniging heeft uiteraard een omvangrijk archief. In het algemeen wordt het belang van archieven onderschat. Toch bevatten ze een veelheid aan informatie die niet alleen iets weergeeft van de vereniging zelf, maar die tevens een beeld geeft van de maatschappelijke veranderingen die er in de loop der tijd hebben plaatsgevonden.

Op de algemene bestuursvergadering van 10 april 1991 deed oud-voorzitter Freek van Westreenen de mededeling dat Elio Pelzers aanbood om het archief van het Genootschap te bewerken en te inventariseren. Het

bestuur nam dit aanbod met enthousiasme aan. Op 7 september van datzelfde jaar vond een eerste gesprek plaats met het Rijksarchief Limburg. In dit gesprek werden de voorwaarden besproken waarop het geïnventariseerde archief door het Rijksarchief in bewaring kon worden genomen. Daarna werden de studiegroepen en kringen gemotiveerd om ook hun archieven ter beschikking te stellen. Tegelijk rijpte het plan om aan de inventaris een kroniek te koppelen waarin het wel en wee van het Genootschap in de eerste 75 jaar van haar bestaan werden gememoreerd. Elio Pelzers en Freek van Westreenen kregen het vertrouwen om samen een en ander op schrift te stellen.

In juni 1992 was Elio Pelzers zo ver dat een vrijwel compleet genootschapsarchief aan het Rijksarchief kon worden overgedragen. Compleet in die zin dat alle stukken die achterhaald konden worden waren geïnventariseerd. Er bleken tijdens de Tweede wereldoorlog nogal wat stukken verloren te zijn gegaan. Een enkele studiegroep had boven-

dien bezwaren om de stukken op dat tijdstip reeds aan de openbaarheid prijs te geven. De overdracht zelf vond plaats op 9 juni. Contractueel werd vastgelegd dat het Genootschap in perioden van 10 jaar aanvullingen zal overdragen, waarbij het eerste blok over de jaren 1985-1994 wordt aangeleverd in het jaar 2000. Tevens werd de contractduur vastgesteld op 40 jaar en vastgelegd dat het archief volledig openbaar zal zijn.

Inmiddels was ook de kroniek tot een afronding gekomen. Dankzij een legaat van mevr. Sniekers uit de kring Heerlen was het Genootschap in staat zowel kroniek als inventaris in boekvorm te publiceren. Het resultaat van al deze inspanningen hebt u inmiddels kunnen aanschouwen. Op 6 november van het afgelopen jaar vond de presentatie van het boekwerk plaats in het Natuurhistorisch Museum te Maastricht. Bij deze gelegenheid sprak de Rijksarchivaris in de provincie Limburg, dhr. Jamar, uit dat hij op deze wijze wel iedere dag archieven in ontvangst wou nemen. Een pluim op de hoed van onze ver-